

ντεραπάρω

ντεραπάρω κ. **ντελαπάρω**, ρ. [<γαλλ. *dérapé*]. **1.** γλιστρώ με το αυτοκίνητό μου ή με άλλο τροχοφόρο και εκτρέπομαι από την κανονική μου πορεία: «σ' αυτή τη στροφή ήταν που ντεραπάρισα κι είδα το Χάρο με τα μάτια μου». **2.** κατ' επέκταση, γλιστρώ ηθικά, ξεστρατίζω, παραστρατώ: «μια φορά ντεραπάρισε στη ζωή του κι ακόμη δεν μπορεί ν' αποκαταστήσει τ' όνομά του».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας